

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Gruppo I°/70% - Autorizzazione DCSP/II/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991
 Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 536978 - Poštni t/rn 11234499

TAXE PERÇUE	GORIZIA
TASSA RISCOSSA	ITALY

NAŠ UVODNIK

Pred preizkušnjo

Bodo v deželni svetovi še sploh kdaj sedeli svetovalci slovenske narodnosti? Ob izglasovanju novega deželnega volilnega zakona si je to vprašanje marsikdo postavil - tudi naš list. Dejstvo je, da novi zakon manjšini ne prihaja naproti - še več: lahko rečemo, da je bil sestavljen izključno zato, da izbrše slovensko zastopstvo iz deželnega sveta. Vsaj samostojno slovensko zastopstvo, saj zakon praktično sili Slovence, naj se vključijo v italijanske stranke ter naj tam ponovno iščejo srečo. Rezultat tega bi gotovo bila politična asimilacija. Od slednje do kulturne in jezikovne asimilacije pa pot ni dolga.

Vprašljiva pa je tudi izvolitev slovenskih kandidatov na italijanskih listah. Kriza socialistov in razkol komunistov sta namreč opravila svoje. Zato naj se slovenski člani italijanskih strank ne pretirano veselijo težavnega položaja Slovenske skupnosti, ker bi ista usoda lahko doletela tudi nje.

Nedvomno bodo prihodnje deželne volitve za stranko Slovenske skupnosti pomenile hudo preizkušnjo. Novi volilni zakon oškoduje najbolj prav SSK, in to v času, ko je ta stranka ob padcu raznih berlinskih zidov končno začela postajati to, za kar je bila pred tolikimi leti ustanovljena: politični skupni imenovalci slovenske manjšine. To so pokazale odprte liste na zadnjih občinskih in pokrajinskih volitvah na Tržaškem in volilni uspeh. Pokazalo se je tudi, da je SSK edina politična sila, ki se dosledno zavzema za pravice Slovencev v Italiji in ki s tem dokazuje, da hočemo biti Slovenci subjekt. Zato jo je bilo treba odstraniti.

Pred preizkušnjo pa ni samo SSK, ampak celotna slovenska narodnostna skupnost. Volilni rezultat bo namreč pokazal, v kolikšni meri se Slovenci še vedno zavzemamo za svoj obstoj. Mislimo, da mnogim ni vseeno, kdo bo v izvoljenih telesih zastopal slovenske interese. Dejstvo je, da so italijanske stranke, za katere volijo mnogi Slovenci, pred slednjimi naredile klavarno figuro. Socialisti z dolgoletnim zavezništvom z Listo za Trst, Demokratična stranka levica pa s podporo protislovenskemu statutu tržaške občine in volilno povezavo z republikansko stranko, ki Slovencev ni ravno najbolj naklonjena. Pri vsem tem pa se tudi slovenski predstavniki teh strank niso kdovekako izkazali.

Jasno je torej, da ko bi SSK izginila s političnega prizorišča, bi bila prižgana zelena luč dokončnemu izrabljanju slovenske manjšine za interese velikih italijanskih vsedravnih strank in bi asimilacija imela lahko delo. Bomo Slovenci zdržali ta pritisk? Ivo Jevnikar je na ponedeljkovem večeru v DSI rekel, da bi bilo dovolj, da bi vsak volilec SSK prepričal samo eno osebo, naj voli slovensko stranko. Tako bi namreč SSK podvojila glasove. Seveda lahko zveni vse to kot nekaj zelo utopičnega, vendar mora biti tu jasno, da je pod vprašajem sam obstoj naše narodnostne skupnosti in da torej ideološke in politične igrice niso več dovoljene. Bomo Slovenci znali imeti toliko zavesti, da bomo to hudo preizkušnjo pozitivno prestali? Zaskrbljujočih znakov je mnogo, vendar bi lahko tudi pomislili na podpise, ki jih je SSK zbrala za letošnje pokrajinske volitve in na več sto mladih, ki je v lanskem volilni kampanji na Borznem trgu — v samem središču »italijanskega Trsta! — dalo duška svoji življenjskosti ob zvokih ansambla Agropop...

Ivan Žerjal

Ali želi Krščanska demokracija pokopati Slovensko skupnost?

Na nedavnem posvetu, ki ga je Slovenska skupnost posvetila vprašanju slovenskih televizijskih sporedov v Italiji, je na Pomorski postaji v Trstu nastopil tudi znan italijanski oz. furlanski televizijski častnikar. V svojem posegu se je dotaknil tudi bližnjih deželnih volitev. Izjavil je, da ga je kot katoličana sram, da je Krščanska demokracija zatajila Slovensko skupnost in jo »pustila na cedilu«, saj gre za slovensko stranko, v kateri je glavnina katoliško in demokracično usmerjena. Brez »volilne povezave« pa je po novem volilnem zakonu za Slovensko sku-

pnost težko ponovno priti v deželni svet Furlanije-Juljske krajine, kjer se je tri desetletja borila za pravice naših ljudi.

Kot smo že poročali, so predstavniki edine slovenske stranke sklenili, da gredo vsekakor na volitve in da si bodo prizadevali za potrditev zastopstva. Podčrtali so tudi, da gre za bitko v korist uveljavitve načela o »zagotovljenem zastopstvu«, kakršnega v Sloveniji priznavajo italijanski in madžarski manjšini, ne glede na njuno številčnost.

Nujno pa se moramo vprašati, (se nadaljuje na 3. strani)

Ustvarimo drugačno, boljšo družbo!

1. maj, praznik delavcev! Slovenci smo nedvomno delavski narod, zato je 1. maja tudi naš praznik. Pri nas v zamejstvu je vedno bil dan borbe za pravice delavcev, za enakopravnost in enotnost, borili smo se za zmago delavskega razreda. V naši matični domovini smo ga praznovali drugače. Proslavljali smo že dosežene pravice, delo je imelo čast in oblast, zato je tudi bilo povsem normalno, da smo za svoja delovna mesta, za gradnjo svojih tovarn zagovarjali pasove. Tako je bilo. Na eni in na drugi strani meje se danes delavci in sploh vsi ustvarjalni ljudje čutimo oropane in prevarane.

Kot Slovence v zamejstvu in sploh kot ljudi nas tukajšnja in vsedravnna politična oblast skuša oropati naše prihodnosti. Korupcije, prevare, podkupovanja, prefinjene oblike nepoštenosti, moralna mizerija in človeška otopelost nas silijo v zaprepasčenost in nas puščajo brez primernih besed, da bi izrazili svoj gnev. Na vseh prvomajskih shodih pri nas in širom po Italiji so govorniki dvignili svoj glas tudi proti revanšističnemu dejanju tistih parlamentarcev, ki so do zdaj po mili volji razpolagali z oblastjo in s sredstvi, ne glede na potrebe ljudi in so v tajnem glasovanju oddali svoj glas za to, da Craxi prikrije svoje nepoštenosti s parlamentarno imuniteto. To se rezultati vsemogočne in neizmerne oblasti političnih strank, ki so uveljavile brezpravno državo. Razkorak med tako oblastjo in ljudmi je vedno večji. Zadnje referendumске volitve so nedvoumno evidentirale ljudsko voljo po prenovi družbe in po pravni državi, ki naj bo osnovana na ustreznih reformah in na drugačnih pravilih upravljanja.

Slovenci v zamejstvu pa imamo še dodatne razloge za zagrenjenost spričo zaslepljenosti tukajšnjih političnih botrov, ki nam iz gole volilne računice odrekajo celo ustavne svoboščine in človeško dostojanstvo, da o osnovnih principih demokracije niti ne govorimo. Vztrajajo pri nekulturnem odnosu do nas in se trdovratno oklepajo fašističnih reminiscenc. Pa tudi z novim volilnim zakonom zgle-da, da bomo prav Slovenci spet naj-

bolj oškodovani. Ni razlike v arogantnosti med lokalnim in vsedravnim političnim razredom.

So pa še drugi bolj tipično sindikalni problemi, ki grenijo življenje slovenskim ljudem. Postopna opustitev državnih soudeležb in istočasne prekinitve važnih ciklusov industrijske proizvodnje s strani države ustvarjajo nove brezposelnosti, predčasna odhajanja v pokoj in masovno poseganje po dopolnilni blagajni. Rešitve, ki ne bodo gotovo prispevale k premostitvi krize. Več privatne iniciative in manj državnih posegov lahko postane neučinkovit slogan, brez širokega stimuliranja privatnih iniciativ in kapitalov k soudeležbi pri velikih industrijskih projektih. Ne pri javnih upraviteljih, ne pri gospodarstvenikih pa še ni zares prodrlo spoznanje o težkih razmerah na našem področju, še manj pa je volje, da primerno intervenirajo.

Važni segmenti našega gospodarstva so v krizi: v Trstu pristanišče, trgovinski sektor, tržaški Lloyd, švedenjska železarna itd. Stanje na Goriškem ni bolj rožnato. Koordinator vladnega kriznega odbora za gospodarsko problematiko Gianfranco Borghini je pred nekaj dnevi ugotavljal zapletenosti in težave na Goriškem. Izhod iz tega pa je videl tudi v valorizaciji mednarodne vloge Gorice. Tudi predsednik goriške trgovinske zbornice Bevilacqua je ob odprtju mednarodnega sejma Espomego podobno nakazal smernice za postopen izhod iz sedanjega stanja in ugotavljal, da Gorica mora graditi svojo prihodnost na svoji mednarodni vlogi.

Bo ostalo vse pri besedah? Brezposelni trkajo na vrata. V Italiji so že dosegli grozljivo številko 3.200.000. V novi Sloveniji pa je brezposelnih že 120.000, kar v sorazmerju ni manj vznemirljiva številka. Mladi, ki iščejo prvo zaposlitev, in sploh mladinska brezposelnost so najbolj zaskrbljujoče dejstvo, ki ima lahko v bližnji bodočnosti nevarne socialne posledice. Vsemu temu je treba še dodati slepo ustvarjanje konfliktov s furlanskim svetom in nezgodovinsko oviranje sodelovan-

ja in ustvarjanje normalnih prijateljskih razmer s sosednjo slovensko republiko. Tako politično vzdušje lahko samo še poslabša naše možnosti za premostitev sedanjih težav.

Odgovorne ljudi v strankarskih in sindikalnih vrstah in med gospodarstveniki čaka velika in mogoče nevaležna naloga, da spremljajo in nadzirajo spremembe v naši družbi ter skušajo omejiti degeneracije in negativne posledice za ljudi. Cilj je vsekakor ustvariti manj krivično, manj egoistično in manj nečloveško družbo. Lako spreminjamo družbo, lahko spreminjamo politiko, lahko tudi ves ekonomski sistem, v središču vsega našega naprežanja pa mora le biti človek s svojo svobodo in s svojim dostojanstvom.

Livio Valenčič

Kako spoznavamo zemljepis

Med raznimi obveznimi predmeti v osnovni in potem v višjih šolah je bil tudi zemljepis. Spoznali smo vsaj delno države, mesta, kraje, zanimivosti in lepote sveta.

Seveda nismo se naučili vsega, poleg tega smo, kasneje, veliko naučenega pozabili.

Zadnja leta so nastale nove države, nove meje. Kar pa je žalostno in sramotno, je to, da spoznavamo »staro« in »nove države« »po zaslugi« raznih vojn, ki namakajo s krvjo različne zemlje.

Tako »učenje« zemljepisa je pravzaprav velika sramota konca tega stoletja.

Zakaj vemo, da obstaja Vietnam? Ker je bila tam silovita vojna. Prav tako Kampučija, Koreja, ki sta postali Severna in Južna...

Novi »heroji« so postali generali, ki so vodili te vojne, tako: MacArthur, Eisenhower, Gap, Hočiminh itd. »Heroji«, ki so vodili svoje može in fante v smrt, ki so povzročali nove smrti: Ubiti sovražnika, le da pridemo do zmage.

Kdo je sploh vedel o otokih Falkland ali Malvinas na skrajnem jugu Argentine. Spoznamo jih, ker je bila tam vojna.

Nadaljuje se žalostni del rožnega venca: Arabske dežele, Afganistan, Kuweit, državnice nekdanje Rusije, zadnje čase nekatera mesta BiH. Vemo, da so, ker so tam vojne.

Prvič se je zgodilo s Kuweitom: vojna je postala celo »spektakel«, ki ga prenaša televizija. Tako nam postaja vojna celo smrt nekaj neizbežnega... sprejemljiva.

Takšnega odnosa do morij pa se mora človek sramovati.

LJUBKA ŠORLI

• 19.2.1910
 † 30.4.1993

Moja pesem

Moja pesem ne utira novih, drznih si poti; stvarstvo božje v vseh odtenkih njenim strunam govori. Ne potaplja se v globine in ne sili v visočine. Skozi srečo in gorje pesem moja eno išče: Pot v človekovo svetišče, ki mu pravimo srce.

Ljubka Šorli

ŽIVIMO S CERKVIJO!

Marija Dominika
Mazzarello

Ta svetnica je bila hči revnih staršev in se je rodila 9. maja 1837 v kraju Mornese v Piemontu. Še mlada se je posvetila skrbi in pouku mladih deklet. Leta 1864 jo je odkril sveti Janez Bosco. Njemu je pomagala ustanoviti Družbo hčera Marije Pomočnice kristjanov, ki je bila ustanovljena 5. avgusta 1872. Svetnica je postala prva vrhovna predstojnica nove Družbe in jo skrbno vodila do svoje smrti (14. maja 1881 v Nizzi Monserrato). Umrta je stara komaj 44 let. Za blaženo je bila razglašena leta 1938, za svetnico pa leta 1951. Njen praznik slavimo 13. maja.

Družba (Don Boscove Salezijanke) si prizadeva v veselem družinskem duhu vzgajati ubogo in zapuščeno mladino in je zato po naravi katehetsko vzgojiteljska in misijonska.

Njihovo vzgojno delo se odvija v oratorijih - mladinskih centrih, župnijah, zavodih in šolah vseh vrst: od otroškega vrta in osnovne šole, do višjih šol in univerze. Prirejajo tudi razne tečaje za gospodinjstvo, šivanje in vezenje, učenje jezikov, glasbo, šport in sploh vse, kar bi moglo služiti mladim za življenje. V misijonskih krajih vodijo tudi ambulante in bolnišnice.

Družba ima okrog 17000 članic, ki delujejo v 78 provincah (inšpektorijah), navzočih na vseh celinah v 71 državah.

Hčere Marije Pomočnice so prišle v Slovenijo leta 1936 in odprle v Ljubljani, na Karloški cesti 22 vzgojni zavod, mladinski dom in otroški vrtec. Sedaj so sestre v Ljubl-

ljani (4), na Bledu, v Murski Soboti, v Radljah od Dravi in v Želimlju.

Po vojni so se sestre sprva posvečale katehizaciji po župnijah in liturgični animaciji ter gospodinjstvu po salezijanskih zavodih. Začele so prirejati tudi duhovne vaje za dekleta različnih starosti. V zadnjem času pa so po župnijah poleg kateheze začele tudi s prvimi poskusi nedeljskega oratorija in v počitnicah z raznimi vzgojno rekreativnimi dejavnostmi.

V Trstu so Hčere Marije Pomočnice v Istrski ulici 55 in v ulici Terza Armata 22.

I.šk.

Srečanje treh Mohorjevih družb

V sredo, 28. aprila, so se v Ogleju srečali zastopniki vseh treh Mohorjevih družb: Goriške, Celovške in Celjske. Sestali so se na razgovoru o nekaterih skupnih problemih, saj so vse tri sestre pognale iz iste korenine Mohorjeve družbe v Celovcu, ki je bila skupna do leta 1918, ko se je preselila iz Celovca na Prevalje in pozneje v Celje. Takrat so Korošci ustanovili svojo, mi Goričani leta 1924 prav tako svojo Mohorjevo družbo. Vse tri delujejo danes vsaka na svojem območju, pri tem pa ne pozabijo, da so sestre. Zato se po potrebi srečujejo. Tako se je zgodilo tudi v Ogleju, ko se jih je zbralo 22. Po razgovorih dopoldne je sledilo skupno kosilo v Gradežu v hotelu Stella Maris. Po kosilu so se razgovori nadaljevali; med drugim so razpravljali o skupni izdaji zgodovine Mohorjeve družbe in o skupnem nastopu v Ljubljani na knjižnem sejmu v jeseni.

Srečanje je vodil dr. Oskar Simčič,

ki je pri kosilu čestital navzočemu prof. Martinu Jevnikarju za njegovo osemdesetletnico ter mu izročil primerno darilo.

Udeležimo se
šmarnic

Kaj pišejo drugi

Vittorio Messori o Jezusovem trpljenju in smrti

Konec prejšnjega leta se je v italijanskih knjigarnah pojavila nova knjiga Vittoria Messorija z naslovom **Je trpel pod Poncijem Pilatom?** (SEI, 1992). Kdor le površno pozna Messorija, ve, da je vprašaj na koncu naslova le izziv bralcu. Odgovor, ki ga z močjo logike in stvarnih dokazov ponuja avtor, je namreč povsem pritriljen: res je Jezus Kristus »trpel pod Poncijem Pilatom«, kot pričajo evangeliji in kot izpovedujemo v veri.

Teško bi Messorijevo knjigo označili za versko ali teološko v ožjem pomenu besede. Temu se bo morebiti kdo čudil, saj velja nekakšna domena, da je mesto Jezusa v verstvu in teologiji, zgodovina pa naj bi o njem ne imela kaj povedati. Messori v svojem najnovejšem delu dokazuje ravno nasprotno: to, kar pripovedujejo evangeliji, ni le oznanilo (»kerygma«) prve krščanske skupnosti, torej ni le »simbol«, ampak zgodovinsko verodostojno pričevanje očitvecev. Dejstva, o katerih poročajo Matej, Marko, Luka in Janez, so preveč nasprotna takratnim judovskim pričakovanjem, da bi bila izmišljena. O njihovi resničnosti govorijo marsikateri, na videz nepomembni detajli, ki pa jih danes potrjujejo arheologija, eksegeza, jezikoslovje itd. Na primer podatki o velikih duhovnikih Ani in Kajfu, Judežu iz Iškarijota, Ponciju Pilatu, Simonu iz Cirene, podrobnosti o križanju, o napisu na križu, dogodki, povezani z uničenjem Jeruzalema, rokopisi iz Qumrana itd.

Ugovorom »razsvetljenih« bibliotov in eksegetov (Renan, Loisy, Bultmann in drugi) Messori zoperstavlja dognanja Jeana Carmignaca, Rudolfa Bliznerja, Davida Flussserja, Bena Chorina, Giuseppa Ricciottija, patra O'Challaghana idr. Sam Messori ni ne zgodovinar ne ekseget, zna pa gradivo marljivo zbirati in ga predstaviti v privlačni, napeti in obenem neoporečni obliki.

Knjigo **Je trpel pod Poncijem Pilatom?** bo s pridom vzel v roke vsakdo, tudi kdor morebiti dvomi o Jezusovem božanstvu. S tem vprašanjem se namreč knjiga ne bavi. Utegne pa nam pomagati, da Jezusovi osebnosti odvzamemo tisto megle, s katero ga obdaja sodobna sinkretistična verska misel, ki pa mu tako odvzema ravno to, v čemer je njegov »unicum«: njegov enkratni poseg v človeško zgodovino.

V tem delu se Messorijevo pripo-

ved ustavi pri Jezusovi smrti. Obljubljaja pa nam nadaljevanje o vstajenju.

Prva Messorijeva knjiga **Kdo je Jezus** je bila samo v Italiji prodana v več kot milijon izvodih. To je naklada, ki je celo razpote uspešnice Umberta Eca niti od daleč ne dosega. Prepričani smo lahko, da bo tudi **Je trpel pod Poncijem Pilatom?** dosegla sličen uspeh. Podobno kot druge njegove knjige bi tudi ta zaslužila slovenski prevod.

Tomaž Simčič

Pozdrav materi Tereziji

Po opoldanski molitvi »Raduj se Kraljica« je sveti oče toplo pozdravil prisotno mater Terezijo:

»Predragi! Ne morem, da ne bi pozdravil ponižno osebo, ki je med vami. To je mati Terezija iz Kalkute. Vsi vedo, od kod prihaja in katera je njena domovina. Njena domovina je tu. Tudi v časih, ko se je Albanija popolnom zaprla zunanemu svetu, je ta ponižna redovnica, ponižna služabnica najubožnejših nosila po vsem svetu ime vaše domovine. V materi Tereziji je bila ALbanja vedno spoštovana.

To je njeno poslanstvo in poslanstvo vseh tistih, ki so, kakor ona, pravi posnemovalci Kristusa, Kristusovi apostoli, apostoli ljubezni.

Dragi Albanci, danes se vam zahvaljujem v imenu vesoljne Cerkve za to hčerko vaše zemlje, vašega ljudstva.

Vsi se zahvaljujemo Bogu za ta dan. To je dan, ki ga je naredil Gospod!«

Leteča procesija

Na drugi petek po Veliki noči, na »petek treh žeblov«, je na Koroškem od nekdaj v navadi starosvetno romanje na štiri gore, na Štalensko, Šentuško, Šentviško in Šentlovrenško goro, ki z vseh štirih vetrov čuvajo Gosposvetsko polje. Romanje na štiri gore, ki se ga v zadnjih letih udeležuje vedno več ljudi, je treba opraviti v urnem teku, tako da se je tega romanja prijelo ime »leteča procesija«, nemško »Vierbergelauf«. Naporna božja pot se začne s polnočno božjo službo na Štalenski gori, konča pa se ob petih popoldne z molitvijo pri cerkvi sv. Lovrenca na Šentlovrenški gori. Romarji prehodijo v tem času okrog 50 km in se udeležijo pet sv. maš.

Katoliška Cerkev in osem od tisoč

Kako se uporablja ta denar

V mesecu maju in do 10. junija bomo morali vsi davkoplačevalci izročiti svojo prijavo dohodkov v letu 1992.

To bomo storili z izročitvijo modelov 740, 201 ali 101. Vsak pač z ozirom na kategorijo davka, v katero spada. Država pa nudi možnost, da na prijavi vsakdo določi, kam naj gre osem od tisoč njegovega davka, ali naj gre za potrebe katoliške Cerkve ali kam drugam, v kake druge namene. Davkoplačevalec to določi tako, da se na svojem modelu podpiše v posebno razpredelnico. Torej samo podpis in nič drugega. Ne gre torej za kak nov davek.

Iz rezultatov preteklega leta izhaja, da 41% davkoplačevalcev tega ne stori, ne da svojega podpisa. Zakaj? Morda zato, ker tega ne ve ali ker se

boji, da bo moral še kaj več plačati, ali pa iz brezbriznosti. Zakaj pa naj podpiram Cerkev?

Tisti, ki so običajno nestrpni do Cerkve, bodo pač ostali taki tudi pri prijavi davkov. Kaj pa ostali, tisti, ki vidijo v Cerkvi tudi socialno ustanovo, saj prihaja na pomoč povsod, kjer so kake socialne potrebe? Tudi tisti, ki morda niso praktični verniki, naj dajo svoj podpis za katoliško Cerkev. Še bolj pa so poklicani vsi verni kristjani. Italijanski škofje nas opozarjajo: »Vsako leto milijoni Italijanov lahko pomagajo oznanjati evangelij preprosto s svojim podpisom. A tega vsi ne storijo.«

V cerkvi se pobira miloščina in redki so, ki v miloščino nič ne dajo. Toda bolj kot miloščino v cerkvi naj vsak zaveden vernik čuti kot dolžnost, da na prijavnici za davke da svoj podpis v razpredelnico »za katoliško Cerkev« (Per la Chiesa Cattolica). Gre za solidarnost s Cerkvijo in njenim poslanstvom.

Bilanca 1992: za nove cerkve in pastoralne centre 226 milijard; za podporo duhovnikom 200 milijard; za karitativne dejavnosti 186 milijard.

Ali so pripravljali atentat na papeža?

Iz Tirane v Skadar v Albaniji se je sv. oče peljal z avtomobilom, kot ni njegova navada. Vrnil se je s helikopterjem albanskega predsednika. Dejstvo, da se je v eno smer peljal z avtomobilom, je sprožilo domnevo, da so nanj pripravljali atentat, če bi se bil peljal s helikopterjem. Atentat naj bi bil delo muslimanskih skrajnežev ali pa Srbov. Toda do sedaj vsi odgovorni zanikajo take govorice.

14. PASTIRČKOV DAN

nedelja, 9. maja, ob 16. uri
NA OPČINAH

(travnik Sklada M. Čuk: ob koncu Opčin v smeri Fernetiči levo proti Repnu 500 m)
ob vsakem vremenu

- nagrajevanje zvestih Pastirčkovih sodelavcev
- veseli nastop otrok z Goriške in Tržaške
- igre, zabava...
- folklor, lutke...

Pridite mali in veliki!
Pastirček vas čaka!

Kandidati Slovenske skupnosti za pokrajinske volitve

Rok za vložitev list poteče 8. maja

Dne 8. maja poteče rok za vložitev list za pokrajinske volitve, zato v tej številki ne moremo še poročati, koliko strank ali skupin se jih bo udeležilo na Tržaškem in koliko na Goriškem. Za letošnje pokrajinske volitve vlada precejšnje zanimanje, ker bodo prvič potekale po večinskem sistemu, ki ga je parlament sprejel tik pred aprilskimi referendummi. Stranke imajo možnost se udeležiti volitev same ali v povezavi z drugimi pod skupnim znakom. V vsakem primeru so morale zbrati od 1000 do 1300 podpisov volivcev.

Zvedeli smo, da je stranka Slovenske skupnosti (edina slovenska manjšinska stranka!) v kratkem času zbrala zadostno število podpisnikov in bo v roku predložila zadevno listo s kandidati in lastnim znakom (lipovo vejico).

Objavljamo imena kandidatov, kakor so razporejeni po posameznih okrožjih. Kandidat za predsednika pokrajine (tako namreč določa zakon) je prof. Ivan Peterlin, ki je že lani uspešno kandidiral in bil izvoljen za pokrajinskega svetovalca v Trstu.

Ker se predvideva, da na volitvah v prvem krogu 6. junija noben kandidat ne bo pritegnil absolutne večine volivcev (51%), se bosta kandidata za predsedniško mesto, ki bosta prejela največ glasov, pomerila v drugem krogu volitev 20. junija. Skupina strank, ki se bo povezala

z zmagovitim kandidatom za predsednika, bo prejela 60% svetovalcev, vse ostale liste pa si bodo razdelile 40% svetovalskih mest. Tako namreč določa nedavno sprejeti zakon, ki osvaja večinski sistem za krajevne uprave (občine in pokrajine).

Kandidati

TRST

Harej Zorko, Daneu Jelka, Jevnikar Magda, Terčon Antek, Oppelli Marjana, Simčič Tomaž, Maver Marij, Fabjan Diomira, Petaros Robert, Ban Janko, Šturman Dalka, Batagelj Ana, Pettiroso Sergij, Debelis Alojz, Gerdol Jožko, Kokorovec Samo, Peterlin Lučka, Kralj Bogdan, Dolhar Rafko, Močnik Peter, Tul Alojz, Lapornik Maja, Pečenko Josip, Šavron Danilo.

GORICA

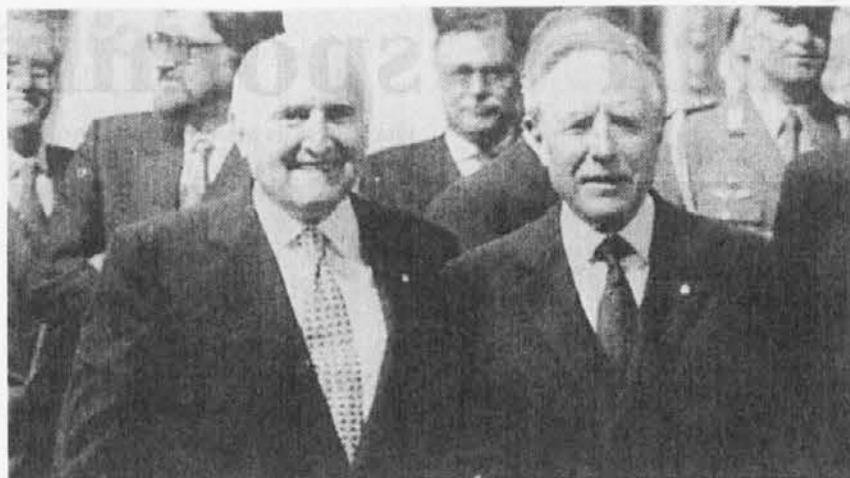
Kandidat za predsednika goriške pokrajine je Damjan Terpin.

Ostali kandidati na listi so: Terčič Matjaž, Prinčič Venčeslav, Vogrič Ivan, Figelj Aleš, Špacapan Bernard, Bratuž Andrej, Koršič Marilka in Čotar, Tabaj Božo, Žgavec Franka, Grinovero David, Dornik Mirjam in Hlede, De Lorenzo Lucia, Vižintin Emil, Milič Danila in Bagon, Vižintin Bruna in Zulian, Soban Aleks, Figelj Gabriel, Koren Jerica in Humar, Mucci Karlo, Špacapan Mirko, Brajnik Marko, Hlede Jurij.

samostojnosti...

Vse to bi se lahko zgodilo, če bi slovenska javnost v tem trenutku zapustila Slovensko skupnost. Podatki o zbiranju popisov za pokrajinske volitve — po tisoč na Tržaškem in na Goriškem — pa kažejo, da so naši ljudje razumeli, koliko je ura. Vedeti pa morajo tudi za odgovornosti KD, saj bo gotovo nagovarjala naše ljudi z običajnimi lepimi besedami.

d.j.

Scalfaro in Ciampi - jima bo uspelo postaviti trdne temelje novi republiki?

ZAHVALA

Pokrajinsko tajništvo Slovenske skupnosti v Trstu se iskreno zahvaljuje vsem rojakom, ki so velikodušno prisluhli pozivu za podpisovanje listin za predložitev kandidatne liste za obnovitev tržaškega pokrajinskega sveta. Potrebni je bilo nad tisoč podpisov. Nelahko nalogo smo s pomočjo številnih prijateljev, ki so nudili organizacijsko oporo, opravili v nekaj dneh. Jasen odziv v težavnem trenutku nam vliva zavest, da bomo kos tudi novim preizkušnjam in da gremo na volitve z jasno zavestjo o njihovem pomenu za vso zamejsko skupnost.

Sen. Agnelli komisar krajevne PSI

Državno vodstvo italijanske socialistične stranke je imenovalo senatorja Arduina Agnellija za komisarja pokrajinske PSI. To je v stranki povzročilo še dodatni razkol. Mnogi, me njimi tudi deželni odbornik Dario Teser, so odločitev zelo ostro kritizirali, češ da v trenutku, ko se krajevni socialisti hočejo prenoviti, državno vodstvo imenuje za komisarja človeka, ki predstavlja najbolj zaprti komponento krajevne PSI. Sen. Agnelli je kot znano eden izmed najbolj vnetih nasprotnikov Osimskega sporazuma in zaščite slovenske manjšine. Je tudi član Liste za Trst.

Medtem pa je deželna tajnica PSI Roberta Breda naznanila, da se bo po deželnih volitvah stranka razpustila.

MOJA VAS

XX. slovenski narečni natečaj z odobritvijo Videmskega šolskega skrbništva

- Natečaj ima namen spodbuditi pri otrocih zanimanje za kulturo in ovrednotiti rabo slovenskega narečja.
- Natečaja Moja vas se lahko udeležijo vsi otroci iz Videmske pokrajine ter otroci izseljencev, ki živijo v drugih krajih Italije in v tujini.
- Vsebina spisa v slovenskem narečju je prosta. V pomoč k izbiri navajamo nekatere možne teme: vas, družina, delo, živali, igre, vaški in drugi prazniki; izštevavnice, pravljice in zgodbe iz ljudskega slovstva. Priporočamo, da avtorji svoje spise tudi ilustrirajo, lahko tudi s posebno risbo ali sliko. Najmlajši se lahko udeležijo natečaja tudi s samo risbo in kratkim napisom v narečju. Priporočamo, naj bodo spisi čim bolj spontani in zapisani v govoru domačega kraja; predvsem naj si otroci ne delajo skrbi zaradi zapisa narečja, ki je lahko le približen.
- Posebna žirija bo izbrala spise, ki najbolj ustrezajo namenom natečaja, in določila nagrade. Vsi udeleženci bodo dobili diplom o sodelovanju in spominsko darilo.
- Spisi, ki morajo biti opremljeni z imenom, točnim naslovom in starostjo avtorja, morajo prispeti do 30. maja 1993 na naslednji naslov: Moja vas - 33049 S. Pietro al Natisono (Udine).
- Nagrajevanje bo v Špetru, v sklopu praznovanj vaškega patrona.
- Spise in risbe bo hranil Beneški študijski center Nediža, ki bo skrbel, da se objavijo v čim večjem številu.

hrvaški, saj so bile postavke določene le za triletje 1991-93. Če bi s prihodnjim letom odpadle, bi bila za obe manjšini prava nesreča.

Kamenčki

Slovenci v Italiji smo padli na izpitu

Zaradi spremenjenih pravil za volitve se sedaj manjše stranke morajo nujno s kom povezati, če hočejo priti do svojega izvoljenega zastopnika.

Stranka Slovenske skupnosti (SSK) se je tega takoj ovedla. Zaradi tega je prav kmalu začela agitirati za skupen nastop vseh Slovencev na deželni in pokrajinski ravni. Vsi slovenski volivci naj bi glasovali za skupno kandidatno listo, na kateri bi bili zastopniki vseh strank, za katere navadno Slovenci volijo. V volilnih skrinjicah naj bi torej spregledali svojo strankarsko pripadnost in vsi volili za enotno listo slovenskih kandidatov; izvoljen bi bil tisti kandidat, ki bi prejel več glasov.

Ta modra pobuda je padla v vodo, ker se zastopniki tistih slovenskih volivcev, ki volijo levičarkse stranke (socialiste, Cossuttove in Occhettove komuniste) niso hoteli opredeliti za takšen skupen nastop. Tudi na prihodnjih volitvah bodo torej volili kandidate na vsedravnih strankah. Tako je propadla enotnost Slovencev vsaj v volilnih skrinjicah.

V Sloveniji so enotno vsi volili za svobodno Republiko Slovenijo: narodni interes so postavili na prvo mesto. Mi v zamejstvu tega nismo storili in smo postavili strankarske interese na prvo mesto. Na izpitu smo torej padli.

(r+r)

EZOPOVE BASNI ZA DANAŠNJI ČAS

KATARINA MAHNIČ

Levinja in lisica

O vrednosti edinstvenega

Ko lisica očita levinji, da rodi vedno samo enega mladiča, ji ta odgovori: »Enega, ampak leva.«

Kratka in jedrnata je ta basen. Kot je kratek in jedrnat, pa prav zato tako prepričljiv mirni odgovor levinje, ki se zaveda, da količina še ne pomeni vrednosti in da je na svetu malo tistega, kar nekaj velja.

Že otroci izbirajo med množico oseb, stvari in krajev tiste, ki jim nekaj pomenijo. Naj bodo ljudje okrog njih še tako prijazni; mama je vedno na prvem mestu. Lahko jih zasujejo z množico dragih igrač; z njimi v posteljo še vedno hodijo spat isti stari medvedki. Naj je stanovanje, v katerem živijo, še tako majhno in neugledno; zanje je pravljica grad, v katerem se počutijo varne.

Tudi odrasli si omejimo najljubše stvari. Le nekaj je ljudi, ki so naši pravi, zaupni prijatelji, le malo stvari, ki jih radi in s srcem počnemo, le nekaj krajev, ki si jih zapomnimo in ostanejo v nas in redke so vrednote, za katere bi bili pripravljeni storiti vse. A prav zaradi te izbire, ki temelji na vrednosti, so omejitve potrebne. Pravzaprav je lahko govoriti o ljubezni do vseh, o sposobnostih za vsakršno delo, o širini in strpnosti, saj se za temi širokosrčnimi ali širokoustimi besedami kaj redko skriva resnica, kaj šele izpolnitev izpovedanega. Za-

to je zdravo in pošteno povedati, da nekaterih stvari ne znaš. Priznati, da določenih ljudi pač ne maraš. Določiti vrednote, čeprav redke, ki jim boš ostal zvest. Samo tako je mogoče stvarjem podeliti vrednost, jih oživeti in njihovo življenje tudi vzdrževati. Moč in energija, ki sta nam dani, se morata osredotočiti, ne razpršiti — le tako ju bomo uporabili iskreno in učinkovito.

»Enega, ampak leva!« pravi levinja.

Ena. Redkokdaj pomislimo, kako pomembno je to število in kolikim osebam, pojavom in stvarjem podeljuje njihovo edinstvenost. Eno je širno vesolje, v katerem se vrti le ena Zemlja. Eno sonce je, ki nas greje in ena je luna, ki razsvetljuje temo noči. Le eno življenje imamo na tem svetu in v enega Boga verujemo. Samo en jezik je, ki nam je popolnoma razumljiv in vznemiri našo dušo, samo en kraj, kjer smo čisto in zares doma. In vse to eno je last vseh nas, ki zaradi tega, ne da bi se tega zavedali, postajamo eno tudi drug z drugim.

In prav zaradi te čudežne poveza-ve bi morali ostajati levi. Bojevati težke, a vredne boje s številčnejšim tropom boječih lisic ali volkov, ki križajo naše poti in le v množici ohranjajo sloves nepremagljivosti.

(10)

Ali želi Krščanska demokracija pokopati Slovensko skupnost?

(nadaljevanje s 1. strani)

kakšen je odnos Krščanske demokracije do demokratično usmerjenih Slovencev v deželi. Na Goriškem so odnosi med KD in SSK zadnja leta precej dobri, čeprav je prišlo tudi do neljubih zapletov, zlasti zaradi nedokazanih sumničenj na račun odbor- nika Marjana Breščaka.

Na Tržaškem je drugače, saj se je KD zelo prilagodila nacionalističnim stališčem Liste za Trst, podobno kot — v še hujski meri — socialistično vodstvo in še kdo. Tako da se poznavalci sprašujejo, kako bi tržaška Slovenska skupnost sploh gledala na povezavo s Krščansko demokracijo. Vendar do pravih pogajanj sploh ni prišlo. Kot smo brali v časopisih, je deželno vodstvo KD sprejelo zamisel o povezavi s SSK za skupno izkoriščenje »ostankov«, tržaški del KD pa se je temu uprl in njegovo stališče je prevladalo.

Zgodilo se bo torej lahko, da bo Krščanska demokracija pomagala pokopati slovensko stranko oz. njeno deželno zastopstvo. Z izgovorom, da jo »motijo« nastopi občinskega svetovalca prof. Sama Pahorja, bo mogoče odločilno prispevala k temu, da se bo morda v deželnem svetu prekinila vrsta zastopnikov SSK, ki so jo v 19 letih sestavljali: odv. Jože Škerk, odv. Drago Štoka, Bojan Brežigar in Ivo Jevnikar. To bo tudi lepa »usluga« Krščanske demokracije Slovenskim krščanskim demokratom in drugim pozitivnim silam v Sloveniji, ki so imele v Slovenski skupnosti edinega zamejskega strankarsko-političnega zagovornika demokracije, pluralizma in državne

Ljubki Šorli v spomin

Pretrsljivo pričevanje na procesu o Rižarni

Odhod v večnost Ljubke Šorli nas ni presenetil, ker smo vedeli, da bo leha že več kot leto dni. Ponovno je bila v bolnici, a starostna oslabelost ni popustila. Njeni domači so jo nazadnje želeli imeti doma. Kar je bilo mogoče, so zanjo storili, a nazadnje je bila bolezen močnejša kot njih ljubezen. Zadnji dan aprila je odšla k Bogu po zaslužen nagrado. O tem ne dvomimo vsi, ki smo pokojnico poznali in z njo delali. Cerkev ji je za njeno pričevanje krščanskih vrednot podelila priznanje Pro Ecclesia et Pontifice, pravični Bog ji je pa gotovo podelil še večje priznanje.

Pokojnica je bila po rodu Tolminka, tako po materi kot po očetu in se je rodila 15. febr. 1910. S Tolminom je ostala povezana vse življenje, posebno še s svojimi pesmimi, posvečenimi Tolminu. Kot Tolminka je bila trdnega značaja, četudi na zunaj to ni bilo opaziti. Kot Tolminka je pa bila trdno zasidrana v veri očetov in do Marije. O tem pričajo tudi njene pesmi o Materi božji na Mengorah in na Sv. Gori.

Nadškof Cocolin izročila Ljubki Šorlijevi odlikovanje Pro Ecclesia et Pontifice

čeli še hujši časi, posebno za vse politične osumljence; med temi je bila družina Bratuž-Šorli v Gorici, kamor so prihajali ljudje z dežele. In zgodilo se je l. 1943: Ljubko so aretirali in tudi njih hišno pomočnico Cilko. Gospo so zaprli v Trstu v zloglasni Vili Bellosguardo, kjer so jo mučili, kot je pozneje sama pričevala. Pa še to: po končani vojni je nekega dne prišel na njih stanovanje kvesturin. Dejal je: »Bil sem navzoč, ko so vas mučili. Toda ne bom mogel mirno gledati v oči svoji ženi, če mi ne odpustite.« In vemo, da gospa Šorlijeva ni nikoli rekla kake besede mržnje in še manj sovraštva do kogar koli.

jan Markežič. Sodelovala je pa še naprej. Ko je zadnje čase zelo oslabela, so jo domači vzpodbujali: »Mama, za Pastirčka še kaj napiši!« Ker ni mogla drugega, se je nasmehnila.

Ljubka Šorlijeva je pomagala tudi pri kulturnem delu v Gorici in bila odbornica in nazadnje predsednica SKPD Mirko Filej v Gorici. V politiko, namreč v strankarsko politiko se pa nikoli ni vtikala. Za svoje ljudstvo je trpela in molila, zanj pesnikovala, ustvarjala. Zaradi tega pa smo jo vsi spoštovali in radi imeli, vsi brez izjeme. O tem je pričal tudi njen veličastni pogreb.

K. Humar

V samoti

*Nežno ko dih se je sonce večerno
tolminskih gora dotaknilo
in čez vrhove blestečo kopreno
z nevidno roko razgrnilo.*

*Gledajo moje oči to lepoto,
napaja ob njej se mi duša -
kakor začarana svetu se umika,
da tajnosti božje posluša.*

Ljubka Šorli

KRATKOTRAJNA SREČA

V njenih mladih letih je v Gorici bila skupina naših intelektualcev krščanskega svetovnega nazora, ki so ostali doma in se niso umaknili v Jugoslavijo. Ti so skupaj z duhovniki vztrajali v obrambi naših verskih izročil in narodne zavesti. Med temi je bil tudi Lojze Bratuž kot pevovodja in glasbenik, pa tudi kot profesor petja v malem semenišču. Spoznala sta se in se poročila. Bil je srečen zakon, kjer sta se rodila dva otroka, Lojzka in Andrej. Toda ta sreča je trajala le malo časa, komaj kako leto. Lojze je bil zaradi cerkvenega petja trn v peti tedanjim fašističnim prenapetostem, saj mu je nadškofija poverila celo skrb za cerkveno petje po deželi. Režimski možje so se zavedali, da je slovensko petje v cerkvi močan steber tudi narodni zavesti.

Zato so sklenili se maščevati. O božiču 1936 je Lojze hodil v Podgoro k župniku Stanku Staniču in vodil cerkveno petje. Pa so ga na Štefanovo povabili na sedež fašista in mu dali piti strupeno olje. Ni si več opomogel in je čez nekaj tednov v bolnici izdihnil. Mlada žena je ostala sama z dvema sirotama. Toda bila je močna žena in ni izgubila poguma, tudi zato ne, ker je imela v mami močno oporo.

V ZAPORIH

Toda prišli so še hujši časi. Aprila 1941 je Italija skupaj z Nemčijo napadla Jugoslavijo in zasedla del Slovenije in iz nje ustvarila Ljubljansko pokrajino. Za nas Primorce so se za-

ŠOLNICA IN VZGOJITELJICA

Po vojni se je z otrokoma vrnila v Gorico na svoje stanovanje v ul. Ugo Foscolo. Opravila je učiteljsko maturo in nato učila po raznih naših osnovnih šolah na Goriškem. Prišla je do svojega pravega poklica šolnice in vzgojiteljice. In s kakšno ljubeznijo in požrtvovalnostjo je vršila to svoje poslanstvo do upokojitve!

Toda pokoja ni poznala. Še naprej je mislila na otroke in zanje objavljala v Pastirčku prelepe pesmice. Nekatere je zbrala in izdala v zbirki Veseli ringaraja. Številne pa še čakajo. Pastirček ji je tako prirasel k srcu, da je prevzela tudi njegovo urejanje, ko se je vrnil iz Trsta v Gorico. Urejala je to našo otroško revijo, dokler je ni prevzel g. Mari-

Vstajenje

Na Kostanjevici potrkava:
vstali Kristus v sveto jutro gre...
Z alelujo verni ga slave,
čast pobožno daje mu narava.

Slavčku strune ko srebro zvone,
kós visoko pesem požvižgava,
z zvoki spaja cvetna se vonjava
v zór blesteči prazničnega dne.

Slap velikonočne sinfonije
skoz kostanje pomlajene lije
na Gorico, na njen stari grad.

Meje ni... Luč božjega vstajenja
čez in čez ko mavrica se vzpenja.
Sprejmi jo, Resnico, človek-brat!

Ljubka Šorli

V prijateljskem pogovoru Ljubka Šorli in Ubald Vrabc

Bilo je leta 1943. Prvega aprila ob 2^h ponoči zaslišim, da se pred hišo ustavi kamion. Prestrašena skočim pokonci, saj slutim, kaj to pomeni. Minil je namreč komaj dober mesec, odkar so v Tolminu aretirali in odpeljali v internacijo v Alatri (Frosinone) mojo mamo in sestro. Vedela sem: zdaj sem na vrsti jaz. Za silo sem se oblekla, medtem pa so že poskakali čez ograjo Collotti in njegovi pajdaši ter vdrli v stanovanje z brzostrelkami v rokah. Ne morem popisati groze, ki sta jo ob tem pogledu občutila moja otroka, stara 7 odnosno 9 let. Preiskali so vse kote in rekli, da moram z njimi. Jok in prošnje otrok, naj me pustijo, so bila fašistom samo v posmeh. Eni so ostali z njima doma, Collotti in drugi pa so mene odgnali v Trst. Z njimi je morala tudi naša gospodinjka pomočnica, Cecilija Kovač, ki so jo v »Villi triste« prav tako pretepali in mučili.

V ul. Bellosguardo smo dospeli, ko se je komaj danilo. Ves dan me nihče po nič ni vprašal. Ob 21^h pa me je Collotti dal poklicati v svojo pisarno za prvo zaslišanje. O grozotah, ki so se tam dogajale, do takrat še nisem slišala, zato sem bila precej mirna. Od mene je zahteval, da priznam stvari, za katere nisem vedela. Zato jih nisem mogla priznati. V divji jezi me je začel vleči za lase in suvati s pestmi, da se mi je pred očmi kar megličilo. Udarci so me zadeli največkrat v glavo. Ko je videl, da omagujem, je poklical svoje pomagače, vame pa zavpil: »Ora ti faranno cantare, vedrai!« Med Collottijevimi pomagači sem si zapomnila samo enega s priimkom Bussetti. Zapomnila sem si ga, ker mi je on, za Collottijem, prizadel največ trpljenja.

Odgnali so me v mučilnico v II. nadstropje. Tam so me popolnoma srekli, mi opljuvali obraz in me potisnili na tako imenovano »kišta« (cassetta). Pod to je bila še ena, nekoliko daljša, da se je lahko stopilo nanjo. Zgornja »kišta« je bila krajša od telesa, tako da so noge in roke visele navzdol, ko sem ležala na njej. Navzdol je visela tudi glava. Noge in roke so mi privezali k spodnji »kišti«, in sicer roki odzadaj, drugo k drugi, pod glavo, tako da je bilo telo napeto kot lok in se nisem mogla ganiti. Nato so me začeli dušiti z vodo, vrč za vrčem; polnili so mi z njo usta, oči, ušesa, zraven pa me pretepali z bikovko, po golem telesu. Od časa do časa so mučenje prekinili; odvezali so mi roke in me dvignili, da bi izsilili iz mene priznanje. Ker tega ni bilo, se je začelo znova. Ko so videli, da mi zavest pohaja, so prenehali. Dali so mi nekaj, da sem prišla k sebi. Kaj je bilo, ne vem. Vem samo, da rok nisem mogla obrniti, niti jih dvigniti. Kako sem se oblekla, tudi ne vem. Iz mučilnice so me odvedli na hodnik, podoben veži, kjer sem vsa pretepena in onemogla bruhala.

Pustili pa so me tu samo nekaj ur. Še isto noč so me, s silo, drugič odgnali v mučilnico. Takrat sem vedela, kaj me čaka, zato sem se od strahu vsa tresla. Ponovilo se je vse, kot prvokrat. Proti jutri sem se znašla na stolici sredi velike sobe, v prvem nadstropju. Od časa do časa so se odprla vrata in v sobo je pogledal ta ali oni naših ljudi, ki je ob pogledu name naglas zavzdihnil. Za njim pa je rohnol Collotti: »Vedi cosa ti aspetta, se non parlerai!«

Takrat sem razumela, da me kažejo drugim v opomin in ustrahovanje. Videla nisem, le čutila sem, da človeku nisem bila več podobna.

Naslednji dan me je čakalo zadnje zasliševanje. Tokrat je imel Collotti drug načrt. Ko ni dosegel priznanja, je vstal od mize in si nataknil rokavice. Nisem vedela, zakaj.

»Nočem si pokvariti rok,« je izjavil in vzel bikovko. Zdal mi je bilo vse jasno, kaj namerava. Po meni so začeli padati udarci, težka bikovka je bila v Collottijevih rokah kakor smrtno orožje. Takrat sem imela eno samo željo: da bi bil en udarec tako močan, da bi padla na tla in zaspala za vedno. Mislim nisem mogla več, niti na otroka ne. Odbijala sem se od stene do stene, kamor me je pač pehala Collottijeva bikovka, celo uro. Ko sem obležala na tleh, je Collotti še stopil name, da bi mi tako pokazal ves svoj prezir. Potem nisem čutila ničesar več.

Ko so me spravili k sebi, sem z veliko težavo vstala, a me je po nekaj korakih obšla slabost, da nisem mogla naprej. Zgrudila sem se na stol. V atriju, pod stopnicami, so mi pripravili zasilno ležišče, kamor sem se zavlekla z največjo muko. Rok nisem mogla niti premakniti, tako so bile otečene. In krvave. Ležala sem pod stopnicami in trpela silne bolečine, saj mi je bil Collotti s pretepanjem nalomil več reber. Moje zdravje, ki je bilo že zaradi trikratnega mučenja na »kišti« do skrajnosti preizkušano, je bilo zdaj popolnoma uničeno. Prosila sem, da bi me poslali v bolnico, a mi prošnje niso uslišali. K meni je prišel vojaški zdravnik, vendar me ni mogel pregledati, ker se zaradi bolečin, ki so mi jih povzročale notranje poškodbe, nisem mogla sleči. Vse zdravljenje je obstajalo v tem, da sem negibno ležala.

Ko sem se po treh tednih malo opomogla, so me poslali v jezuitske zapore. Tu so me čisto slučajno pahnili v celico, kjer je bila moja sestra Marija Šorli, zdaj že pokojna. Njo so namreč iz taborišča v Alatri, skozi vse fašistične zapore, prepeljali v Trst. Od jezuitov so jo vozili na zasliševanja v »Villo triste«, kjer je tudi njo Collotti kruto mučil.

Nekaj dni sva bili skupaj v celici, nato so sestro poslali v taborišče na Kostanjevici pri Gorici, mene pa v Zdravščino, kjer sem ostala do 8. septembra 1943.

Collottija pozneje nisem več srečala. A če ga danes, po 33 letih, samo na sliki zagledam, me strese mrzob ob spominu na grozote, ki jih je prizadel meni in tisočim našim slovenskim ljudem.

Gospod odvetnik, oprostite moji izpovedi, toda mimo tega skoraj nisem mogla.

Lepo Vas pozdravljam

LJUBOSLAVA ŠORLI-BRATUŽ

Ljubki Šorli-Bratuž na grob

Zelo redke so smrti, ob katerih se nad žalost vzdigne občutek svetlobe. Izjemne pa so tiste smrti, pri katerih nad žalnimi pajčolani prevlada vstajenjsko bandero.

Človek bi rekel, da je Ljubki Šorli pristajalo, da je odšla od nas v velikonočnem času. Katera človeška usoda v našem zamejstvu je bila namreč tako vpletena v pasijon in vstajenje našega naroda? In to sta bila pasijon in vstajenje, vpeta — razlika od ateističnega oblaka, ki je prekril naš poznejši odpor — v veliko skrivnost krščanskega verovanja.

Z Ljubko Šorli namreč odhaja od nas ne samo velika Slovenka, ki je ob svojem možu-mučencu že prešla v naš narodni primorski mit, ampak tudi velika kristjanka.

Kot mlada učiteljica, hči narodno zavedne Tolminske, se je spustila na Goriško, ko jo je ovijala fašistična noč. Njena zveza z Lojzeto Bratužem ji je mogla dati komaj kakšno leto mirne zakonske sreče. Po njegovi mučeniški smrti je morala naprej v življenje sama, z dvema nedorasli-

ma otrokoma, v osamelosti režimskih osumljencev.

To bi bilo več kot dovolj za tragično opečatenje nekega mladega življenja. Toda usojeno ji je bilo, da moževemu pasijonu doda še svojega, v novo, trpljenjsko potrđitev zakonskega zakramenta; ne samo pasijon srca ob videnju usuznjene Primorske, ampak tudi pasijon telesa, predanega na milost in nemilost fašističnim mučiteljem v tržaški ulici — o ironija imena! — Bellosguardo-Lepega razgleda...

Če si se srečal z Ljubko Šorli, se ti je vsiljevalo vprašanje, kako se je ta telesno krhka ženska mogla vrniti iz svojega dvojnega pekla — psihološkega in telesnega — tako človeško ohranjena, nekam deklisno nežna, svetla in dobrotna. Razlog je mogel biti samo eden: njena zasidranost v veri, ki je dajala smisel njenemu trpljenju in njenemu delu.

Njeno delo — od poučevanja v šoli do požrtvovalnega urejanja revije Pastirček tja do širše kulturne angažiranosti...

Slovenstvu v zamejstvu bi bila dala dovolj že s tem, da je bila vzorna življenjska družica Lojzeta Bratuža, ki je tudi po njegovi smrti tako častno nosila in gojila njegov spomin. Toda obdarovana z umetniškimi talentom je slovenski navzočnosti ob Soči služila tudi z lastno ustvarjalnostjo, s poezijo, v kateri se je žlahtnost čustva izražala v klasični negovanosti besede. Tako je s svojimi knjigami obljudila kulturno osirotelo Goriško in Primorsko sploh, tako da, če imajo Korošci svojo Milko Hartman, imamo Primorci svojo Ljubko Šorli.

Zanjo se je zdaj zemeljska zgodba končala. Na Novi zemlji, v katero je verjela, se ji je odprla neka druga, neprimerljiva, v družbi dveh velikih Bratužev, ki sta jo že dolgo čakala — junaškega pevca Lojzeta in svetniškega svaka Jožkota. Naj iz onstranske Slovenije vsi trije spremljajo naše romanje po tej zamejski dolini, ki so jo vsi trije tako pasijonsko doživeli, da bi mi ne opešali v zvestobi in veri!

Alojz Rebula

K tebi pojdem

Ko sem v jutru mimo polja šla,
mak snubilo sonce je z neba;
Kot dekletce rdel je med pšenico,
od zadreg povešal k tlom glavico.

Ko sem v jutru mimo polja šla,
našla radost pot je do srca;
nekaj v njem se tiho je zganilo,
kot spomin nazaj se povrnilo.

Ko sem v jutru mimo polja šla,
zdramil me skrjanček je iz sna,
dragi, vem, težko me pričakuješ...
k tebi pojdem... dolgo že samuješ.

Češnjevo cvetje

Belo cvetijo češnjevi gaji,
zrak je med njimi sladak;
v mehki belini misli zaspijo,
truden počije korak.

Kaj le premore češnjevo cvetje!
Kot na skrivnostni ukaz,
daleč od hrupa, v pravljčni sreči
tu se ustavi še čas.

Ljubka Šorli

Sožalje

K Bogu je odšla naša dolgoletna članica in predsednica

Ljubka Šorli Bratuž

S svojim znanjem, modrostjo in vedrino je bogatila naša kulturna snovanja. Njen zgled bo ostal globoko v nas.

Slovensko katoliško prosvetno društvo
Mirko Filej v Gorici

Združenje cerkvenih pevskih zborov izreka globoko sožalje svoji predsednici prof. Lojzki Bratuž in njenemu bratu prof. Andreju ob bridki smrti predrage mame Ljubke Šorli.

»Povest boš moja, dragi, vso izvedel ob svetli uri najine združitve...«

Zbor »Lojze Bratuž« se klanja spominu goriške pesnice Ljubke Šorli Bratuž.

Na majski predvečer je odšla na bregove večnosti

Ljubka Šorli Bratuž

Slovenski center za glasbeno vzgojo Emil Komel se klanja spominu svoje sodelavke in drage prijateljice.

Mali in veliki Pastirčkovi prijatelji bomo pogrešali vzgojne in narodno zavest vzbujajoče verze dolgoletne urednice

Ljubke Šorli Bratuž

Uredniški odbor Pastirčka izreka rajni prisrčno zahvalo, sorodnikom pa občuteno sožalje.

Bila je in ostaja, draga Ljubka Šorli, žlahten simbol Slovencev na zapadni narodnostni meji. Obogatila nas je s svojim življenjem in svojo občuteno umetnostjo. Sožalje in pogum njenim najbližjim. Trajen spomin vsem nam, ki smo zaradi nje močnejši.

Deželni odbor Svetovnega slovenskega kongresa

Župnijska skupnost sv. Justa v Podgori izraža gdč. Lojzki in g. Andreju iskreno krščansko sožalje ob smrti drage mame g. Ljubke Šorli-Bratuž. Nje, ki je z našo skupnostjo povezana na poseben način, se bomo radi spominjali pri sv. evharistiji.

Zveza Cerkvenih pevskih zborov v Trstu se s hvaležnostjo klanja spominu pesnice, prijateljice in sodelavke Ljubke Šorli-Bratuž. Hčerki Lojzki, sinu Andreju in sorodnikom izraža iskreno sožalje.

Zveza slovenske katoliške prosvete izreka družini globoko sožalje ob smrti vzgojiteljice, kulturne delavke, pesnice in odbornice Ljubke Šorli Bratuž.

ODER 90 izreka globoko sožalje prof. Lojzki in prof. Andreju, ob težki izgubi drage mame Ljubke Šorli Bratuž.

Vest o smrti naše drage Ljubke Šorli nas je globoko pretresla. V tolažbo nam in njenim najbližjim pa naj bo svetlo prepričanje, da bo Ljubka Šorli s svojimi občutenimi pesmimi večno živela med vsemi ljudmi svojega naroda.

Deželna Slovenska skupnost

Bridko nas je prizadela vest o smrti naše Ljubke Šorli. Ne moremo verjeti, da je odšla od nas, in izrekamo vsem njenim bližnjim iskreno sožalje. Vedno bo ostala med nami, saj je njena pesem že dolgo prav v vsakem posamezniku našega naroda.

Slovenska skupnost goriške pokrajine

†

Dne 30. aprila je mirno zaspala v Gospodu najina predraga mama

Ljubka Šorli - Bratuž

K večnemu počitku smo jo pospremili v torek, 4. maja. Želiva se zahvaliti vsem, ki so ji ob poslednjem slovesu kakorkoli izkazali spoštovanje in čast. Iskrena zahvala koprskemu škofu msgr. Metodu Pirihu, ki je vodil obrede v cerkvi in na pokopališču. Prav tako številni duhovščini za somaševanje in udeležbo. Hvaležna sva goriškemu nadškofu p. Antonu Vitalu Bommarcu za izraze sožalja, ki jih je v njegovem imenu prebral škofov vikar dr. O. Simčič. Zahvaljujeva se tudi župniku g. C. Žbogarju za molitve pred odhodom v cerkev.

Topla zahvala naj gre združenemu pevskemu zboru in dirigentu Zdravku Klanjščku, prof. H. Bergantu za orgljanje, vokalno-instrumentalni skupini Centra E. Komel, zboru Srednje šole I. Trinko in dirigentu prof. S. Jericiju, učencem Osnovne šole O. Župančič za petje in recitacijo ter Oktetu S. Gregorčič iz Kobarida.

Enako se zahvaljujeva vsem govornikom: ravnateljici dr. M. Brajnik-Saksida, dr. D. Paulinu in prof. T. Pavšiču, ki so se pokojnici poklonili v cerkvi, in tolminski kulturni delavki M. Filli ter dr. V. Inzku, ki sta se od nje poslovila ob odprtem grobu.

Lojzka in Andrej s teto Željko,
sestrčno Vero, bratrancem Igorjem
in ostalimi sorodniki

Gorica, 4. maja 1993

BESEDA BRALCEM

O prikazovanjih v Medjugorju

Neki starejši naročnik iz Kanalske doline nam je poslal daljše pismo. Iz tega pisma dobesedno objavljamo glavne misli:

»Pred kakimi petimi meseci je bil v KG objavljen članek, ki vam povem, da me je bilo sram, ko sem ga prečital. Nekam sem ga zavrgel in zato ne vem, kdo ga je napisal. Sedaj pa k stvari.

Neka oseba je vprašala: Ali verjamete, da se Marija prikazuje v Medjugorju? Odgovor: Če bi se res prikazovala, bi tudi čudeže delala. Jaz ne verjamem! Če pa bo čudeže delala, bom morda verjel.« Zanima me, kolikokrat je ta oseba šla v Medjugorje s ponižnim srcem in pobožno dušo.

Koliko smo o Medjugorju brali v KG? Skoro nič. Vsi drugi narodi so veliko hodili in se okrepčevali pri teh velikanskih kupih božje milosti. Italijani so tam kakor doma. Iz Vidma so hodile skupine večkrat mesečno in tudi jaz sem šel enkrat z njimi. Na povratku je vodič klical k mikrofo-

nu, naj vsak pove doživetje tam gori. Vsak je povedal, da je, ko se je bližal cerkvi, tako čudno začutil božjo bližino.

Koliko molitve ljudje prinesejo od tam in jo nadaljujejo doma. Pogledajta, celo Radio Maria se je oglasil in koliko molitve je s tem.

Ni treba in tudi ne moremo še trditi, da se Marija v Medjugorju prikazuje. Ni treba trditi, še manj pa nasprotovati...«

SIVEC FRANC

Uredništvo: Ker sem avtor inkrimiranega članka, bom osebno pojasnil.

Leta 1986 meseca junija sem bil v Medjugorju s prijateljem msgr. Ivanom Kretičem in Viktorjem Prašnikom. Peljali smo se z avtom po Dalmaciji dol, čez Bosno nazaj. Prenočevali smo v Mostarju, cel dan pa prebili v Medjugorju. Ob 11. uri sva s pok. g. Kretičem somaševala v cerkvi s skupino italijanskih romarjev. Duhovniki, ki so želeli, so dobili pisano vstopnico za v župnišče, kjer naj bi se takrat prikazovala vid-

cem Mati božja. G. Kretič je tako dovoljenje dobil, jaz ga nisem šel iskat.

Ob določeni uri, ob 17.45, četrte ure pred večerno mašo se je začelo »zamaknjenje«. Mi ostali romarji smo se posedli na klopi pred cerkvi in molili rožni venec. Nekaj oseb poleg mene je zrl proti soncu in se vpraševalo: »Kaj vidiš? Jaz sem videl le zahajajoče sonce, drugi so menili, da vidijo kaj drugega. Ob 18. uri se je v cerkvi začela sv. maša in »prikazanja« je bilo konec.

Ko se je vrnil msgr. Kretič, sva ga z Viktorjem vprašala, kako je bilo. »V sobi smo sedeli in čakali. Ob tričetrt na šest sta prišla »vidca« in se zamaknila. Mi smo molili. Ob 18. uri je bilo zamaknjenja konec in mi smo šli iz sobe.« Tako je na kratko poročal pok. monsignor.

V Medjugorju nisem videl čudežev, pač pa veliko molitve in romarje s celega sveta, tudi z Daljnega Vzhoda, posebno veliko je bilo Italijanov. Slišim, da tudi sedaj hodijo romarji v Medjugorje kljub vojnim razmeram v Hercegovini.

Moje osebno mnenje? Vsak romar si ga ustvari sam za sebe, eni verjamejo, drugi smo skeptični. Mi skeptični čakamo na besedo Cerkve, ki je edina poklicana, da o takih zadevah sodi. Tako je bilo v Lurdu in v Fatimi, tako bo prej ali slej tudi glede Medjugorja. Glede medjugorskih dogodkov je stališče mostarskega škofa do sedaj odklonilno; nekdanja jugoslovanska škofovska konferenca je imenovala posebno komisijo, ki naj dogodka razišče; Vatikan je do sedaj molčal. Torej čakajmo! Res pa je, da ljudje v Medjugorje romajo, da se tam veliko moli in da mnogi molijo rožni venec tudi po povratku domov. Zato, če so medjugorski dogodki božje delo, se bo izpričalo. Vsako pretiravanje pa tudi dobri stvari bolj škodi, kot koristi.

Kazimir Humar

Berite tudi
katoliški GLAS

Izšla je
osma številka
PASTIRČKA

z zelo zanimivo vsebino. Vsem ta lepi in živahno pisan list toplo priporočamo.

Srečanja z duhovno glasbo

V mesecu maju se bodo vršila v cerkvi sv. Ignacija v Gorici tri srečanja z duhovno glasbo. Organizira jih zbor sv. Ignacija.

Prvo, v soboto, 8. maja, bo posvečeno orgelski glasbi. Program, ki ga bo izvajal prof. Bergant obsega dela iz celotnega razvoja orgelske literature do današnjih dni.

Drugi večer, 15. maja, je namenjen instrumentalni glasbi, ki jo bodo izvajali člani mestne glasbene šole.

Tretje srečanje pa bo v soboto, 22. maja, in na programu je »Magnificat« za soliste, zbor, orkester in orgle S. Jericija ter Maša v C duru za soliste, zbor in orkester F. Schuberta. Izvajalci so iz naše dežele in iz Avstrije. Večeri se bodo začeli ob 20.45.

Prijatelji sakralne glasbe, ki jo je tako redko slišati v našem mestu, so lepo vabljeni.

S.J.

Seja Zveze slovenske katoliške prosvete

Prva seja ZSKP po občnem zboru je bila v ponedeljek, 26.4.1993, v Katoliškem domu. Predsednik je najprej izrekel dobrodošlico članom društva Sabotin, ki so na letošnjem občnem zboru postali član ZSKP.

— Širši odbor ZSKP sestavljajo po trije predstavniki vsakega društva in sicer: Lucija Lavrenčič, Mavricija Peric, Klavdij Peric, Stanko Ferfolja, Ivan Vogrič, Franka Padovan, Marko Terčič, Damjana Bensa, Anka Černic, Franka Žgavec, Niko Klanjšček, Danijel Čotar, Miloš Čotar, Marilka Koršič, Bernard Anton, Sabina Anton, Majda Juretič, Božidar Tabaj, Marko Brajnik, Joana Marušič, Martin Marušič, Ivo Kovic, Tanja Kovic, Andrej Čevdek, Damjana Čevdek, Karlo Mucci, Bernardka Mucci, Jurij Paljk, Robert Jug, Viktor Selva, Valentina Humar, Aleksandra Kosič, Lucijan Pavio, Franko Giancesi, Oskar Beccia, Tamara Kosič, Katja Sfiligoj, Gabrijel Figelj, Jordan Figelj, Lorenzo Peršolja. Ti so na seji izbrali ožji odbor, ki je takole sestavljen: predsednik dr. Damjan Paulin (že izvoljen na občnem zboru), podpredsednik dr. Marilka Koršič, tajnik Valentina Humar, zapisnikar Anka Černic, blagajnik Božidar Tabaj, gospodar Marko Terčič, odgovorni za stike z javnostjo Katja Sfiligoj, odgovorni za organizacijo Stanko Ferfolja.

— Trije člani in sicer D. Paulin, M. Koršič in V. Humar so bili imenovani, da se udeležijo in zastopajo Zvezo na prihodnjem občnem zboru SSO. Prav tako je odbor Zveze priporočil, naj vsako društvo določi po enega zastopnika v SSO.

— Primorski dnevi na Koroškem, se bodo odvijali od 9. do 17. oktobra 1993. Zveza bo predlagala za nastop opereto Srce in denar in dela v izvedbi dramske skupine Štandrež in Odra 90 ter nastop Glasbene šole.

— 12. junija bodo verjetno v štandreški cerkvi nastopili Korošci z delom Alojza Rebula »Reke mojega življenja« ob 130. obletnici smrti A.M. Slomška, ki smo jo proslavljali lani.

Sledila so poročila včlanjenih društev. Prihodnja in zaključna seja bo v Doberdobo Agriturizem pri Cirili združena z družabnostjo.

MK

Rupa

Smrt mladega Danila je vse dobesedno pretresla.

Bombastično časopisno poročanje, ki ob podobnih nesrečah brezobzirno spregleda najgloblja družinska čustva in gloda le površno senzacijo ter razne govorice in domneve o vsem, pa so doživele prepričljiv demant. Ker mladi in stari, osebje domov, kjer se je bil pokojnik zdravil, ter množica so iskreno žalovali za dobrim fantom, ki je podlegel hudi duševni stiski. Združili smo se namreč v molitvi in pesmi ter daritvi sv. maše. S starši in Danilovimi brati smo ob tej smrti doživljali nemoč in ponižanje ter vso minljivost, toda po veri v Boga in po veri v smrt ter vstajenje Sina za nas smo čutili moč krščanske povezanosti v veri.

Bog je namreč tolažil in opogumljal prav sredi navidezne premoči zla. Vse to pa nas obenem obvezuje, da svojo vero vedno znova preverjamo in utrjujemo v našem vsakdanu.

Iskreno hvala MPZ Rupa-Peč za dovršeno petje sredi vasi, med celo sv. mašo in po njej ter na pokopališču. Hvala tudi PZ Oton Župančič za žalostinko. Hvala vsem, zlasti mladim.

Staršem in bratom Danila še enkrat iskreno sožalje. Tudi številnim sorodnikom. Njemu samemu pa želimo umiritev in življenje v Bogu. Za to molimo.

ž. u.

Župniji Mavhinje-Zgonik

Za letošnji prvi maj smo poromali k Mariji Pomočnici na Rakovnik pri Ljubljani. Zbrali smo se iz župnije Mavhinje, Šempolaj in Zgonik. Ljubljana sicer nas je pričakala v megli in prebujajoči se pomladi. Župnik g. J. Markuža je opravil daritev v lepi cerkvi Marije Pomagaj. Svetišče upravljajo salezijanci in je bilo dovršeno, kot nam je razlagal tamkajšnji župnik, tik pred vojno. Pot nas je vodila proti Dolenjski. Ustavili smo se v Ivančni Gorici, kjer smo obiskali novo svetišče na čast sv. Jožefu. Tudi tu nas je nagovoril krajevni župnik, ki je s toplimi besedami pozdravil Primorsko in njene verne ljudi. Občudovali smo novo svetišče, ki res povezuje okolje, naravo in novo arhitekturo. Novo svetišče potrebuje še več dobrotnikov, da bo lahko v celoti zablestelo.

Dolenjska nas je sprejela s soncem in nežnimi, različnimi zelenimi barvami. Gledali smo to čudovito pokrajino, ki jo povezujejo valovita pobočja, gozdovi in reka Krka. Pred Novim mestom smo se ustavili in imeli v znani gostilni dobro in obilno kosilo. Nato smo šli na ogled razstave ob 500*-letnici Kolegiatnega kapitlja, ki je v pokrajinskem muzeju. Kapitelj je zbor kanonikov oz. duhovnikov, ki žive skupaj po enotnem pravilu in jih v javnosti zastopa prošt. V petstoletni zgodovini je kapitelj vodilo 33 proštov. V tednu pred prvim majem so bile številne slovesnosti ob tako visokem jubileju. Zahvalno bogoslužje je bilo 27. aprila; župnik g. Jože Lap je bil imenovan za prelata, ker ima velike zasluge pri obnovi kapiteljske hiše in cerkve. Razstava Dragotine kapiteljske cerkve bo odprta do septembra. Na tej razstavi smo videli liturgične predmete in zgodovinske listine papežev, cesarjev in drugih uglednih oseb, ki so sodelovale pri ustanovitvi kolegija in pozneje pri njegovem vzdrževanju. Po ogledu kapiteljske cerkve in kriptne smo odpotovali do

Kostanjevce, kjer smo videli umetniške eksponate v naravi, »Forma viva«. Nato smo se odpravili proti domu; ko smo že bili v avtobusih je bila zunaj nevihta, a ni nam skalila prijetnega potovanja. Že daleč pred Ljubljano se je nebo zvedrilo. S pesmijo smo se veseli vračali domov. Z nepozabnimi vtisi smo se poslavljali in sklenili, da še kdaj skupno poromamo in obiščemo nove kraje in utrdimo prijateljstvo med župnijami.

JM

Predavanje o slovenski književnosti

Slovenska ljudska knjižnica Damiira Feigla bo v naslednjih tednih priredila niz predavanj o slovenski književnosti. Niz bo obsegal štiri predavanja, ki se bodo zvrstila od 22. aprila do 21. maja 1993, ob 17. uri, v čitalnici goriške knjižnice v ulici della Croce št. 3.

PROGRAM

v petek, 7.5.: dr. Aleksander Skaza z ljubljanske filozofske fakultete: »Romani Alojza Rebule«.

v petek, 21.5.: dr. Boris Pateru z ljubljanske filozofske fakultete: »Poglavja o pesniku Kocbeku«.

Štandreški igralci na Festivalu gledališč v Kopru

V režiji Zveze kulturnih organizacij, se te dni vrši v Kopru Festival gledališča in plesa. Otvoritveni večer je bil v koprskem gledališču v ponedeljek, 3. maja, kjer so nastopili tudi člani dramske skupine prosvetnega društva »Štandrež« in uprizorili komedijo Carla Goldonija Sluga dveh gospodov v režiji Emila Aberška.

Festival bo trajal do 7. maja. Skupno se bo zvrstilo 18 predstav, dve lutkovni, 16 gledaliških, en dan pa bo namenjen plesnim skupinam. Iz zamejstva, poleg štandreške, sodelujeta še mladinska gledališka skupina Tabor-Opčine in italijanska La Capulta iz Milja.

Festival spremlja posebna strokovna komisija.

Šolski urad goriške škofije sporoča

Šolski urad goriške nadškofije sporoča, da zapade 31. maja rok za predstavitev prošelj za poučevanje katoliškega verouka na osnovnih ter nižjih in višjih srednjih državnih šolah. Kdor želi poučevati verouk v zgoraj omenjenih šolah v šolskem letu 1993/94, mora izpolniti naslednje pogoje:

— če je v preteklem šolskem letu že poučeval oz. ni poučeval, a je že predložil vse potrebne dokumente, mora predstaviti prošnjo na šolski urad (vzorec dobite na škofiji);

— če še ni poučeval in želi to storiti v prihodnjem šolskem letu, mora poleg prošnje oddati na škofijski šolski urad:

1. overovljeno kopijo diplome (višje šole in univerze);
2. potrdilo, da obiskuje katehetskimi tečaj;

Vsi veroučitelji morajo biti italijanski državljani.

Šolski urad goriške nadškofije je odprt od ponedeljka do petka med 9.00 in 12.00 uro (ul. Arcivescovo do 2).

Obljube goriških skavtov na Vrhu sv. Mihaela

Jurjevanje '93

Skavti vsega sveta vsako leto praznujemo dan svojega zavetnika sv. Jurija. Na ta dan izrečejo novinci skavtsko oblubo.

Prva in druga četa Slovenskih goriških skavtov sta se letos zbrali na Vrhu sv. Mihaela dne 30. aprila. Naši novinci so popoldne opravili izpite vstopnega reda, medtem pa so se ostali skavti pomerili v orientacijskem pohodu. Velja omeniti, da je letos v vejo izvidnikov in vodnic vstopilo kar sedem deklet iz Doberdoba, ki sedaj sestavljajo ponovno oživeli vod Fazank. Ravno tako je po enem letu dekliški skavtizem spet prisoten v Štandrežu z vodom Taščič.

Naslednjega dne, ko so se na Vrhu sv. Mihaela zbrali še volčiči in volkuljice ter roverji in popotnice z njihovimi voditelji, je bil na vrsti obred obljub. Slovesnega obreda obljub se je udeležilo veliko število staršev, prijateljev in starejših skavtov, skupaj 250 oseb. Potekal je med sv. mašo, ki jo je daroval g. Marjan Markežič, tudi sam skavt. Med drugim je povedal, da vse obljube, ki jih izreče kristjan, tudi skavtska, temeljijo na krstni obljubi. Zato smo pred obredom obljub vsi skupaj izrazili svojo vero z obnovitvijo krstnih obljub. Na to se je navezal načelnik Julijan Čaudek, ki je povedal, čemu naj obljubi zvestobo skavt. Vejo volčičev in volkuljic, ki je najmlajša, označuje ta rumena barva, barva sonca, veselja, igre in geslo »tukaj sem«. Geslo izvidnikov in vodnic se glasi »vedno pripravljen«. Barva te starostne veje je zelena, to je barva upanja, narave, življenja, ki se prebujata. Roverji in popotnice so najstarejši. Značilnost veje je rdeča barva, barva ljubezni, ki predstavlja zrelost za služenje. V voditeljih se osredotočijo vse te tri dimenzije: igra, pripravljenost in služenje.

Pred načelnico Mirjam Černic in načelnikom Julijanom Čaudkom je obljubilo 8 volčičev in volkuljic, iz najmlajše starostne veje; za njimi pa še 22 izvidnikov in vodnic, iz srednje starostne veje. Zatem smo vsi skavti obnovili oblubo.

Dan se je končal v prijetnem vzdušju s tabornim ognjem, pri katerem so sodelovale vse tri starostne veje ter bratje skavti iz Trsta.

Spretni volk

TEDNIK LJUDSKEGA RADIA

- Prepoved orožja Bosni pravzaprav zločin?
- Slovenija do vratu v politični nemorali
- Italijani upravičeno siti stare politike
- Le Slovenska skupnost za skupen volilni nastop

Letošnje romanje na Barbano

Kot je bilo že najavljeno, bo v ponedeljek, 6. septembra, vsakoletno skupno romanje Slovencev iz Goriške in Tržaške v Marijino svetišče na Barbano. Na to romanje vabimo tudi naše rojake iz videmske nadškofije, zlasti zato, da bi skupno goreče prosili Marijo za duhovne poklice, ki jih vsi zamejski Slovenci nimamo, a jih tako nujno potrebujemo.

Na ta naš skupni romarski praznik, da bi si izprosili novih duhovnikov in redovnic, se moramo tudi primerno pripraviti. V Gorici se nanj že pripravljamo, ko imamo tedensko vsak četrtek ob 15. uri molitveno uro v cerkvi Marije Vnebovzete pri kapucinih. Večkrat se nam pridružijo verniki iz okoliških vasi, ki jim je pri srcu ta naša skupna zadeva. Bilo pa bi prav, ko bi začeli z mesecem majem, imeli po vseh naših župnijah, morda pred prvim petkom, uro molitve v ta namen. Dušne pastirje iskreno prosimo, naj se s svojimi verniki vključijo v to pripravo.

V cerkvah, kjer ni navzoč duhovnik, naj bi se verniki sami zbrali in molili v ta namen. Molijo naj rožni venec in med desetkami naj pojejo evharistične ali Marijine ljudske pesmi ter dodajo še kako drugo molitev.

Tako se bomo duhovno pripravili na romarski dan v septembru, ko bo na Barbani imel ob 11. uri sv. mašo mladi ljubljanski pomožni škof msgr. Alojzij Uran.

Komur je pri srcu ta naša pereča skupna zadeva, naj se vključi v to pripravo in naj tudi zasebno moli in daruje svoje vsakdanje križe v ta namen.

M.F.

OBVESTILA

Prof. Katja Kalc iz Trsta, bo v četrtek, 13.5., ob 20.30 na sedežu društva Jadro v Romjanu prikazala zanimive diapozitive na temo: Islandija: zemlja ognja, ledu in vode.

9.5. bo na Peči ob 10. uri sv. maša ob starem Marijinem prazniku.

16.5. bo v Rupi ob 16. uri na prostem (ob neugodnem vremenu v prostorih KD Rupa-Peč) »Dan bolnikov« iz cele sovedenjske občine. Vabljeni tudi drugi. Spored: spovedovanje, sv. maša delitev zakramenta sv. maziljenja za zdravje, sv. obhajilo, družabnost s prigrizkom ter petjem. Pomagajte za prevoz. Hvala.

ACM Gorica vabi k maši za edinost v ponedeljek, 10. t.m. ob 17. uri v Zavodu sv. Družine.

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

Italijanska politika in Slovenci

Številno občinstvo se je v Peterlinovi dvorani udeležilo tradicionalnega ponedeljkovega večera Društva slovenskih izobražencev, da bi prisluhnilo razpravi o stanju slovenske manjšine v luči bližajočih se deželni in pokrajinskih volitev. Še prej pa je s kratko, a prisrčno in občuteno slovesnostjo počastilo okrogel življenjski jubilej zaslužnega kulturnega delavca prof. Martina Jevnikarja, ki je v teh dneh dopolnil 80 let.

Zatem sta deželni tajnik SSK Ivo Jevnikar in pokrajinski tajnik SSK za Tržaško Martin Breclj orisala politično situacijo. Slovenci smo danes v težki situaciji, kakor nismo še bili v vsem času po vojni, je dejal Breclj. Tvegamo, da ne bomo izvolili predstavništva. Če pa neko predstavništvo bo, bo v manjši meri samostojno. Temu pa se lahko upremo. Če se združimo, lahko še računamo na samostojno slovensko predstavništvo.

Ivo Jevnikar je opozoril, da se bo na teh volitvah marsikdo drugače odločil, kot se je preteklosti. Ljudje pričakujejo nekaj novega, neko nadstrankarsko slovensko politiko. Ko smo pod pritiskom, smo Slovenci bolj učinkoviti. SSK lahko zbere dovolj glasov za izvolitev svojega predstavnika v deželni svet. Dovolj je navsezadnje, da vsak volivec SSK prepriča le eno osebo, naj voli to stranko. Seveda se ne sme voliti drugih strank. Jevnikar je tudi omenil prisposodobeno o salutiranju s krova potapljačice se ladje, ki se je pojavila v nekem članku v zadnji številki tržaškega Dela. Jevnikar je k temu pripomnil, da s krova te potapljačice se ladje namerava SSK streljati z vsem razpoložljivim orožjem in da tudi ko se bo ladja potopila — če se bo —, bo SSK lahko vedno plavala naproti svojim ciljem.

Ivan Žerjal

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE

A. P. Čehov

Češnjev vrt

Režija Boris Kobal

V ponedeljek, 10. maja, ob 16. uri
v torek, 11. maja, ob 16. uri
v četrtek, 13. maja, ob 14. uri
v ponedeljek, 17. maja, ob 16. uri

Thornton Wilder

Naše mesto

Režija Adrijan Rustja

V sredo, 12. maja, ob 16. uri

Aretirali Ricesija

V ponedeljek zjutraj je bil aretiran podjetnik Ennio Ricesi, ki je med drugim zgradil tudi tržaški nogometni stadion »Nereo Rocco«. Obtožen je, da je izročil vsoto 70 milijonov lir, ki so bili namenjeni za gradnjo igrišča, nekim krajevnim politikom.

Jambor št. 7

Notranje glasilo slovenskih tržaških skavtinj in skavtov Jambor je prišlo do 7. številke, ki je predzadnja XXII. letnika.

V uvodniku je v glavnih obrisih nakazana vsebina te pomladanske številke. Sledi duhovna stran, ki prinaša dvoje molitev matere Terezije iz Kalkute. Na naslednjih straneh pa se zvrstijo skavske novice od tu in tam. Marljivi srnjak je prispeval članek o slovenskih velikonočnih običajih. Tudi v tej številki daje uredništvo Jambora prostor v reviji slovenskim tabornikom: Podlasica od Rodu modrega vala objavlja zapis ob 40-letnici slovenskih tržaških tabornikov. Zanimiv je tudi prispevek Črnega medveda o Ernestu Thomposonu Setonu, prvem gozdovniku. Zabavni srnjak in Počasni tiger poročata o nekem koncertu lahke glasbe v Trstu. Bistri jelen pa v sestavku Ipse dixit na duhovit način poroča z nekaterih skavtskih sestankov.

Prav tako zanimivi so tudi članki v rubrikah, ki jih pripravljajo veje roverjev in popotnic, izvidnikov in vodnic ter volčičev in veveric. V tokratni številki je tudi posebna priloga na dveh straneh, posvečena letošnjemu Jurjevanju. (mab)

Še en jubilent

V prejšnji številki smo našli kar 6 letošnjih jubilentov, ki so ali bodo praznovali letos na Tržaškem osemdesetletnico rojstva. Tokrat dodajamo še enega, pisatelja prof. Borisa Pahorja, ki se je rodil v našem mestu 26. avgusta 1913.

V nedeljo, 9. maja, se bodo slovenski verniki tržaške škofije zbrali k molitvi

Za duhovne poklice.

Sv. maša bo pri Sv. Ivanu ob 16. uri. Oblikovali jo bodo mladi iz župnijskih skupin. Po maši bodo pričevanja bogoslovca, mlade redovne sestre, laične teologinje in laičnega misijonarja. Mladina se bo zbrala ob 14. uri pred vilo Revoltella in peš šla do cerkve, kjer bo ob 15. uri skupna vaja.

Sožalje

Ob bridki izgubi drage mame Marije Godnič vd. Pahor izraža uredništvo Katoliškega glasa Sergiju Pahorju iskreno sožalje.

†

V nedeljo 2. maja 1993 je ugasnilo plemenito življenje

MARIJE GODNIČ vd. PAHOR

Žalostno vest sporočata hči Marjuča in sin Sergij z družinama.

Pogreb bo v petek, 7. maja, ob 9. uri iz Glavne bolnišnice v Trstu in potem iz župne cerkve v Komnu, kjer bo maša ob 15. uri.

Euroskoalle Fryslan 1993

Da je bilo naše sodelovanje na srečanju evropskih manjšinskih šol v Friziji uspešno, so dokazovali žareči obrazi učencev drugih razredov nižje srednje šole Ivan Cankar od Sv. Jakoba v Trstu, ko so na trgu Oberdan stopali z avtobusa in objemali svoje starše.

Iz Trevisa so poleteli v Amsterdam v sredo, 14. aprila, kjer jih je avtobus popeljal v približno 150 km oddaljeni vasici De Veenhoop in De Peen. Tam so 30 učencev in 6 spremljevalcev dodelili posameznim družinam, ki so jih štiri noči gostile ali bolje rečeno prevzele skrb zanje, postale njihovi angeli varuhi. Ni bil redek prizor, da so se slovenski otroci obrnili in zagledali za sabo nasmejan obraz svojega vrstnika gostitelja, ki je skrbel, da bi se ne izgubili. V pogovoru z učitelji smo izvedeli, da so se frizijski otroci dalj časa pripravljali na naš obisk in se skušali vživeti v vlogo tujca, predvsem otroka, ki se znajde morda prvič sam v tuji deželi in pri nepoznani družini.

Mitja S. pravi: »Ko sem prispel v Frizijo, me je gostila zelo prijazna družina. Vsi njeni člani so bili gostoljubni in olikani, a najbolj mi je ostal v spominu Keeys. Z njim sem igral nogomet, košarko in druge igre. V dveh dneh sva postala dobra prijatelj. Žal mi je, da se nisem mogel še bolj spoprijateljiti z njim. Upam, da ga bom v prihodnosti lahko tudi jaz gostil, kot je on mene.«

Frizijci in Slovenci smo se dobro ujeli. Kaj kmalu je izgledalo, kot da se že od nekdaj poznamo. Lahko bi rekel, da je v vsakem trenutku tlela v naših odnosih skrita simpatija, ki smo je občutili ne le odrasli ampak tudi otroci. Spominjam se predzadnjega dne, kako so se nekatera naša dekleta pogovarjala s Frizijkami. Pogovor je potekal nekako takole: »Ti mi torej piši v angleščini, jaz ti bom odgovarjala v italijanščini, tebi pa bom pisala v angleščini...«

Če se je kdo še pred odhodom spraševal o smislu podobnega podviga, naj povem, da se je profesorski zbor takoj navdušil za to zamisel, ker je bil mnenja, da bo to enkratna priložnost za naše otroke. Napolniti si pljuča svežega evropskega zraka in si jih v nekaj dneh očistiti zatehloprovincialnega vzdušja našega mesta, lahko pomeni važen korak v življenju teh mladih ljudi in morda tudi celega Trsta. Kako pa na to gledajo otroci sami?

Valentina C. meni, da je bil izlet koristen, ker: »...sem spoznala druge kraje, navade in jezik tamkajšnjih ljudi, vsaj malo sem izboljšala svojo angleščino in našla nove prijatelje. Valentini in Mitju hvala za njuno

Vaje s padalom. Utrinek s športnega dne

pričevanje, vsem udeležencem pa želim, da bi vedrino in optimizem, ki so ga prinesli s seboj, razlili na svoje družine in vse znance. Evropa in svet sta tako blizu!

Marijan Kravos

Prvi maj na Tržaškem

Prvomajska slavlja so na Tržaškem potekala v znamenju zaskrbljenosti zaradi stopnjevanja politične in gospodarske krize. Na sindikalnih zborovanjih je bilo namreč slišati ostre besede na račun politikov, gospodarstvenikov in strank, ki so vpletne v škandal podkupnin ter pozive za ponovno gospodarsko oživetje Trsta.

Slednji se ne sme zapirati, ampak se povezati s sosednjimi državami, ustvariti nova delovna mesta. Izraženo je bilo tudi upanje, da se bo vojna na Balkanu končno zaključila. Priti je treba tudi do zaščite manjšin, tako za Slovence v Italiji kot za Italijane v Sloveniji in na Hrvaškem.

obvestila

Slavistično društvo in Društvo slovenskih izobražencev vabita na predstavitev razprave o Trubarjevih psalmih dr. Francke Premk »Korenine slovenskih psalmov«, ki bo v ponedeljek, 10. maja 1993, ob 20.30 v Peterlinovi dvorani, v Trstu ul. Donizetti, 3.

V petek, 7. maja, ob 18. uri bo v Trstu, na nasipu priveza Pomorskega kluba Sirena v Barkovljah, predstavitev knjige Sredi Zemlje Sredozemlje v kateri se z izborom ob življenjskem jubileju predstavlja pesnik Marko Kravos.

Fantovska in deklška iz Doline v sodelovanju s KD Valentin Vodnik vabita na tradicionalno

Majenco '93

v Dolini, 7., 8., 9., 10. in 11. maja 1993

V okviru praznika Majence Občina Dolina prireja

XXXVII. razstavo domačih vin

Šmarnice

V cerkvi sv. Jakoba ob 16.30
V cerkvi sv. Vincencija ob 17.30.

Slomškov dom - Bazovica, priredi v nedeljo, 9. maja,

Praznik staršev

v kinodvorani ob 18. uri.
Igralska skupina ODER 90 iz Gorice bo uprizorila dramo v treh dejanjih

Mati

ki jo je napisal pisatelj Ksaver Meško.
Otroški zbor Slomšek bo zapel staršem v čast in v znak ljubezni

Tri pesmi

Lepo vabljeni vsi, ki ljubite svoje starše!

Slovenska skupina s svojimi gostitelji

ZAHVALA

Dne 29. aprila je po dolgi bolezni, ki jo je z veliko vdanostjo prenašala, odšla h Gospodu po plačilo naša dobra in draga sestra

Angela Pevec

Marijina sestra Čud. svet.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam ob tej priliki kakorkoli stali ob strani in s tem pokazali svojo vdanost in hvaležnost do pokojnice.

Še prav posebna zahvala gre čč. gg. duhovnikom, ki so zanj opravili pogrebni mašni obred: g. Zdravku Pogrelcu CM predstojniku na Mirenskem Gradu, msgr. Oskarju Simčiču, msgr. Francu Močniku, msgr. Kazimirju Humarju, g. Cvetku Žbogarju, župniku pri Sv. Ivanu v Gorici, p. Mariu Springhettiju S.J. iz župnije Srca Jezusovega, p. Mateju Papežu s Svete Gore, g. Jožetu Peganu, župniku v Šempetru, kap. p. Romanu Motore, župniku v Krombergu in g. Karlu Bolčini, župniku v Podgori.

Iskrena hvala tudi vsem redovnicam ter g. zdravniku dr. Karlu Culotu, kakor tudi vsem tistim, ki so se drage pokojnice spomnili ali se je še bodo spomnili v molitvi.

Sosestre, brat, sestra
in ostali sorodniki

Gorica, Ljubljana, 29. aprila 1993

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega dragega sina in brata Danila se iz srca zahvalimo g. župniku, somaševalcem g. Marjanu, g. župniku iz Biljane Igorju Lovišču ter don Albertu Nadai, MPZ Rupa-Peč za ubrano petje kakor tudi PZ Oton Župančič iz Štandreža, skupnosti Arcobaleno iz Gorice in ARSI iz Moše z zdravniškim osebjem ter vsem, ki so se udeležili pogrebnega slovesa.

Oče Darko,
mama Anica in bratje Matej, Pavel in Samo

Sožalje

»Župnijska skupnost Gabrje-Vrh se iskreno pridružuje žalovanju svojih organistov gg. Mateja in Pavla ter cele družine Durčik ob smrti Danila. Zanj še posebej molim.«

* * *

Sošolci Pavla Durčik izrekajo globoko sožalje Pavlu in vsej družini ob tako težki izgubi dragega Danila.

Edi Vecchiet

12.05.1983 - 12.05.1993

Deset let je minilo, odkar si za vedno odšel. Čas hitro beži, a bolečina ostane. Le kdaj se bo tudi zame čas ustavil in naju za vedno združil.

Tvoja mama

S. Angela Pevec

»Mati zlata,
odpri mi nebeška vrata,
da te v raju počastim
z lepim petjem angelskim«

S. Angela Pevec se je rodila 28.10.1910 v vasi Lupinica, župnija Šmartno pri Litiji. Njeni starši so bili globoko verni in so svojim otrokom že v rani mladosti vcepili ljubezen do Boga in bližnjega. Martina je bila njih prvi otrok, za njo pa se je rodilo še 10 dečkov in tri deklice. Oče se je iz prve svetovne vojne vrnil kot invalid, brez noge, pa sta z materjo in božjim blagoslovom preživela in lepo vzgojila vseh 14 otrok.

Martina jima je bila, že predno je dorasla, v veliko pomoč ne samo pri delu na kmetiji, ampak tudi pri vzgoji mlajših bratov in sester. Nase in na svojo bodočnost je začela misliti šele potem, ko so ti nekoliko odrasli.

Navajena žrtev in dela za druge, se je odločila za Boga posvečeno življenje. 21.1.1940 je vstopila v Družbo Marijinih sester, kjer je bila že njena mlajša sestra Marija — s. Radovana. Kot zrelo, delovno, pošteno in verno dekle so jo v februarju 1942 predstojniki poslali v Gorico, kjer je 4 leta delala kot kuharica v bolnišnici usmiljenih bratov. Z delom evangeljske Marte in Marije je služila Bogu še 3 leta v škofijskem malem semenišču, vsa ostala leta pa je kot posebljena dobrota in ljubezen stregla bolnikom po domovih v Gorici in okolici. Polnih 31 let je hodila od bolnika do bolnika in — kot Simon iz Cirene — pomagala trpečim bratom in sestram nositi križ bolezni.

Na Veliki petek 1981 je padla in si zlomila nogo v kolku. S tem se je za-

čelo novo poglavje njenega življenja. Bila je kakor pribita na križ, a se ni pritoževala. Počasi je odmirala vsemu: usihale so ji moči, slabel je spomin, zavest in dar govora. Samo Bog ve, kaj se je dogajalo v njeni duši in podzavesti ves ta čas, ko ni mogla ničesar povedati.

Pogreb s. Angele je bil v petek, 30. aprila 1993, v Gorici, kjer je živela in delovala nad 50 let.

Ob 10.30 je bila v sestriški kapeli pogrebna maša, daroval jo je g. Zdravko Pregorelec ob somaševanju 9 duhovnikov.

Sestre

Katoliški glas dobite:

v Ljubljani: na Mačkovi 6
v Mariboru: ul. V. Kraigerja 2

Radio Trst A

Spored od 9. do 15. maja 1993

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder. Zlata Jurin: »V rekordnem času okoli sveta«. 3. del. 11.00 Za smeh in dobro voljo. 11.30 Filmi na ekranih. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Janez Povše: Izzivi in pozivi Marjana Rožanca. 15.30 Krajevne stvarnosti. 17.00 Šport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Jugoslavija po letu 1945. 8.55 15 minut z... 9.10 »Ljubi... ne ljubi«. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Ivan Cankar: Podobe iz sanj. 12.00 Kamen in sonce (egiptovski dnevnik) 12.40 Primorska poje. Mešani pevski zbor »Pod lipo« iz Barnasa vodi Nino Špehonja. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 Otroški kotiček: »Srečanje z novo pesmico«. 15.10 Nikoli ni prepozno za učenje. 15.30 Mladi val (Hit Parade; Fokus). 17.10 Mi in glasba.

Torek: 8.10 Zvočna ropotarnica. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Ivan Cankar: Podobe iz sanj. 12.00 Nepoznani planet Zemlja. 12.20 Made in Italy. 12.40 Primorska poje. Dekliški zbor »Alenka« iz Števerjana vodi Anka Černic. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Mladi val (Tapu kviz). 17.10 Mi in glasba. 18.00 »Rosa L. - kronika o neki revolucionarki«.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev (ponovitev). 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Ivan Cankar: Podobe iz sanj. 12.00 Male skrbi - veliko veselje. 12.40 Primorska poje. Mešani pevski zbor »Primorsko« iz Mačkovelj vodi Anton Baloh. 13.20 Na goriškem valu. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Tihotapstvo, ropi, krivolovi in druga hudodelstva ob meji.

Četrtek: 8.10 Obtoženci 2. tržaškega procesa. 8.45 Slovenska lahka glasba. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Ivan Cankar: Podobe iz sanj. 12.00 Moja srečanja z ljudmi v stiski. 12.40 Primorska poje. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.00 Kantavtorji in šansonjeji. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 8.10 Okno na Arbat. 9.00 Literarni utrinek. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Ivan Cankar: Podobe iz sanj. 12.00 Alpe-Jadran. 12.40 Primorska poje. 13.30 Iz preteklosti v sedanost. 14.10 »Barvna šahovnica«. 14.30 Od Milj do Devina.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.00 Bučanje himalajskih hudournikov. 10.10 Festival komorne glasbe 20. stoletja v Radencih. 11.30 Ivan Cankar: Podobe iz sanj. 12.00 Ta rozajanski glas - Oddaja iz Režije. 12.45 Glasnik Kanalske doline. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Ciril Zlobec: »Italijanska srečanja slovenskega pesnika«. 16.00 Šaljivo - resno. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Mala scena: »Ob srebrni reki«.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Tedenc«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Poduredništvo: Trst, ul. Donizetti, 3
Tel. 040/370846 - Fax 040/633307
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Glavni in odgovorni urednik:
Dušan Jakomin

Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo
Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzetta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1200 lir

Letna naročnina: Italija	50.000
inozemstvo	70.000
zračna pošta	95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 1000 lir, k temu dodati 19% IVA

V. PREKO 90 KRAJIH FURLANIJE - JULIJSKE KRAJINE

KMEČKO - OBRTNE HRANILNICE VSA MOČ VAŠE TRADICIJE

Vaše vrednote so vrednote tudi nekaterih bank in te so Kmečko-obrtne hranilnice. Nastale so pred več kot sto leti, da bi se stvarno odzvale zahtevam družin in majhnih podjetij in slej ko prej spremljajo vaše gospodarsko in socialno stvarnost. Prav zato vam znajo prisluntni in vam izkazati zaslužno zaupanje. Toda Zadružne hranilnice so nekaj več: so »družina« bank, prisotnih v preko 90 krajih Furlanije - Julijske krajine. Gotovosti vaše hranilnice ne zagotavlja torej zgolj dolga tradicija, temveč tudi trdnost, dinamičnost in moč velike skupine.

HRANILNICE
IN POSOJILNICE
Furlanije - Julijske krajine

Tvoja domača banka